

ἄρχον τῶν τέκνων τοῦ Βαράτα, ἐφαίνοντο οἱ ἑπτὰ ἄγιοι καὶ ὁ Μανὺς, καὶ ὁ ἰχθύς (α).

45. Τοιοῦτοτρόπως, ὁ βασιλεὺς, ὁ ἰχθύς οὗτος ἔκα-
με τὸ πλοῖον τοῦτο νὰ πλῆ πολλὰς σειρὰς ἐτῶν
χωρὶς νὰ κουρασθῇ, ἐν τῇ πλησμονῇ τῶν ὕδατων.

46. Ἐπειτα ἐκεῖ ὅπου τὸ Ἰμαβάν (τὰ Ἰουλάνα)
ὑφοί τὴν ὑψηλοτάτην αὐτοῦ κορυφὴν, ὡς ἡγεμὸν τῶν
τέκνων τοῦ Βαράτα! ἐκεῖ ὁ ἰχθύς ἐσυνε τοῦ πλοῖον (β).

47. Καὶ τότε ὁ ἰχθύς ὠμίλησεν οὕτως εἰς τοὺς ἁ-
γίους (Richis) μειδιδῶν ἀπροσδεχάτως παγίως τὸ πλοῖον
τοῦτο ἐν τῇ κυρυφῇ ταύτῃ τοῦ Ἰμαβάν.

48. Τὸ πλοῖον ἀμέσως προσέδωκεν ὑπὸ τῶν ἁγίων
(Richis) ἐν τῇ κορυφῇ τοῦ Ἰμαβάν, ἀφου ἤκουσαν
τοὺς λόγους τοῦ ἰχθύος, ὡς ἡγεμὸν τῶν τέκνων τοῦ
Βαράτα.

49. Ἴδου διὰ τί ἡ κορυφὴ αὕτη, ἡ ὑψηλοτάτη τοῦ
Ἰμαβάν, ὠνομασθῇ *Nau-Bandhkhani* (δεσμός τῆς
νεώς), ὅπερ ὄνομα φέρει καὶ τὴν σήμερον ἐτι, ὡς ἄρ-
χον τῶν τέκνων τοῦ Βαράτα!

50. Τότε ὁ χαριεὺς ἰχθύς, τὸ βλέμμα ἔχων ἀκίνη-
τον ὠμίλησεν ὡς ἐξῆς εἰς τοὺς ἁγίους (Richis): «ἐγώ
εἰμι ὁ Βραχμῆς, ὁ προπάτωρ πάντων τῶν κτισμάτων»
οὐδὲν ὃν εἶνε ἀνώτερον ἐμοῦ.

51. Ἀὖτὸ τὴν μορμὴν ὄφρος ἤλθον νὰ σώσω ὑμᾶς
ἐκ τῶν φρικαλεοτήτων τοῦ θανάτου. Ἐκ τοῦ Μανὺ
πρέπει νὰ γεννηθῶσι τώρα πάντα τὰ κτίσματα μετὰ
τῶν θεῶν, τῶν δαιμόνων καὶ τῶν ἀνθρώπων (γ).

52. »Πρέπει ν' ἀναδημιουργήσῃ πάντας τοὺς κό-
σμους, πᾶν ὅ,τι κινεῖται καὶ πᾶν ὅ,τι δὲν κινεῖται
καὶ μόνον δι' ἀφοσιώσεως, δι' ἀσκήσεων ἐκτάκτων θὰ
πληρωθῇ ὅ,τι ἀγγέλλω.

52. »Ἐκ τῆς ἀγάπης μου ἡ τῶν ὄντων δημιουργία
δὲν θὰ πέσῃ εἰς τὴν σύγχυσιν». Οὕτως ὁμιλήσας ὁ
ἰχθύς ἐγένετο ἀμέσως ἀφανής.

53. Ἄλλ' ὁ Μανὺς βιασθεὶς νὰ δημιουργήσῃ τὰ
ὄντα περιεπλάκη καὶ ἀμέσως ἔκαμεν αὐστήραν με-
τάνοιαν.

55. Πλήρης μεταμελείας ἄρχειται ὕστερον νὰ δη-
μιουργήσῃ πάντα τὰ ὄντα· ἐδημιούργει αὐτὰ ἀμέσως
ὡς ἐμελλον νὰ εἶνε.

56. Τοιαύτη εἶνε ἡ ἀρχαία καὶ ἐνδοξος αὕτη ἱστο-
ρία φέρουσα τὸ ὄνομα, ἱστορία τοῦ ἰχθύος, διηγου-
μένη ὑπ' ἐμοῦ καὶ ἐξαλείφουσα πάσας τὰς ἀμαρτίας.

57. Ὁ ἀκούων πάντοτε τὴν ἱστορίαν τῶν ὁρῶν
τοῦ Μανὺ (ἐπὶ τῆς θαλάσσης), οὗτος χαίρων ἐν τῇ
τελείᾳ καταστάσει τῶν πραγμάτων θὰ εἰσέλθῃ εἰς
τὸν οὐράνιον κόσμον.

Ἐὰν ἐν παραλληλισμῷ ἐθέσασιν, λέγει ὁ συγγρα-
φεὺς, παρ' οὗ ἐλάβομεν τ' ἀνωτέρω, πολλὰ χωρὶς τῆς
Γενέσεως πρὸς τὴν διήγησιν ταύτην τῶν Ἰνδῶν, δὲν

(α) »Καὶ κατελείφθη μόνος Νῶε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ
»Κιβωτῷ», (αὐτόθι. 23).

(β) »Καὶ ἐκάθισεν ἡ Κιβωτὸς . . . ἐπὶ τοὺς ὄρους Ἀρά-
»ράτ» (αὐτόθι. ἡ, 4).

(γ) »Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν·
»καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς.» (Γεν. θ', 1).

πιστεύομεν, ὅτι ὁ Ἰνδὸς συγγραφεὺς ἐδάνεισε ταύτην
εἰς τὸν Μωϋσέα· διότι ἡ Μαχαβαράτα εἶνε πιθανῶς
σύγχρονος τοῦ Μωϋσέως, ἂν μὴ προτέρα αὐτοῦ· ἀλλὰ
πιστεύομεν, ὅτι αἱ συμπτώσεις αὗται προσέρχονται ἐκ
ταύτου, ὅτι οἱ δύο συγγραφεῖς τῆς Γενέσεως καὶ τῆς
Μαχαβαράτας ἤντησαν ἐκ τῶν αὐτῶν πηγῶν, ἐκ
τῶν ἀρχικῶν παραδόσεων. Ὁ Μωϋσῆς εἶνε τοῦ Βυάσα
ἡ τοῦ Ἰνδοῦ συμπιλητοῦ ἀνώτερος, διότι ἤντησεν
ἐκ πηγῶν καθαρῶν, ἥτο δὲ πρὸς τούτους καὶ θεόπνευ-
στος. Καὶ ταῦτα μὲν λέγει ὁ συγγραφεὺς, ἐξ οὗ πα-
ρελάβομεν τ' ἀνωτέρω, ἡμεῖς δὲ προστιθέμεθα, ὅτι ἡ
διήγησις τῆς Γενέσεως εἶναι πολλῶ ἀπλουστερά καὶ
ὑψηλότερα ἢ ἡ μυθώδης καὶ γελοία διήγησις τῆς Μα-
χαβαράτας.

ΚΩΝΣΤ. ΝΕΣΤΟΡΙΑΝΣ.

ΠΑΙΔΙΟΝ ΑΣΙΟΘΑΥΜΑΣΤΟΝ

Ἐν ἔτει 1721 ἐγεννήθη ἐν τῇ Γερμανικῇ πόλει Λυ-
βέκκῃ (Lubeck) παιδίον, ὅπερ διὰ τὴν μεγίστην αὐτοῦ
διανοητικὴν δύναμιν ἐξεπληξῆς τὸν κόσμον. Τὸ διά-
σημον τοῦτο παιδίον ὠνομάζετο Χριστιανὸς *Heinel-*
ken. Πολὺ δὲ δικαίως ἐθεωροῦντο τέρας τῆς φύσεως ἐν
τῇ κυριαρχίᾳ· διότι καὶ ἄλλοι ἔσχον πρόωρον ἀνά-
πτυξιν, ἀλλ' οὐχὶ ἐν τοσούτῳ μικρᾷ ἡλικίᾳ· ἐπειδὴ
ὁ Χριστιανὸς *Heinkelken* ὀκτῶ μηνῶν ὠμίλει· δώδεκα
μηνῶν ἐγνώριζε τὰ κυριώτατα συμβάντα τῆς Πεντα-
τεύχου· δέκα καὶ τριῶν μηνῶν ἐγνώριζε τὴν ἱστορίαν
τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ δεκατεσσάρων τὴν τῆς
Καينῆς Διαθήκης· ὅτε ἐγένετο εἰς ἡλικίαν δύο ἐτῶν
καὶ ἡρώδης ἀπεκρίνετο εἰς τὰ κυριώτερα ζητήματα
τῆς Γεωγραφίας καὶ τῆς ἀρχαίας καὶ νεωτέρας ἱστο-
ρίας. Μετ' ὀλίγον ἐκτὸς τῆς γερμανικῆς, ἥτις ἦτο ἡ
μητρικὴ τοῦ γλώσσα, ὠμίλει τὴν λατινικὴν καὶ τὴν
γαλλικὴν μετὰ μεγάλης εὐκολίας. Πρὶν ἢ γεῖναι τε-
τραετὴς ἐγνώριζε τὰς γενεαλογίας τῶν πρώτων οἰκο-
γενειῶν τῆς Εὐρώπης.

Τὸ τέρας τοῦτο τῆς φύσεως, ὁ Χριστιανὸς *Heinel-*
ken, ἐγεννήθη μόχον ἵνα δεῖχθῃ εἰς τὸν κόσμον· κρά-
σιν ἀσθενικὴν καὶ ἀδύνατον ἔχων ἐμίσει πᾶσαν ἄλλην
τροφὴν ἐκτὸς τοῦ γάλακτος τῆς τροφῆς τοῦ. Ἐπαυσε
νὰ θηλάζῃ ὀλίγους μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ, συμ-
βάντος ἐκ συμπλοκῆς ἀσθενειῶν. Ἀπέθανε τῷ 1725,
ἤσας τέσσαρα ἐτη καὶ ὀλίγους μῆνας.

Ἐδύνατο τις ν' ἀμφισβῇ περὶ τῆς ἀληθείας τοι-
αύτης πρῶτου διανοητικῆς ἀνάπτυξεως, ἐὰν μὴ ἐθε-
βαιούτο ὑπομάρτυρων αὐτοῦ καὶ ἀξίων πιστεως.
Τὸν βίον τοῦ Χριστιανοῦ συνέγραψεν ὁ παιδαγωγὸς αὐ-
τοῦ *Schoeneich*.

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

* * * Ὁ φοβούμενος τὸν Θεόν, ἔλεγε φρόνιμός τις ἄνθρωπος,
καὶ μετὰ τὸν Θεὸν δὲν φοβέσθαι· ἡ ἐκείνους ὅστις δὲν φοβεῖ-
ται αὐτόν.»

* * * Ἡ πίστις εἶναι ἡ χρηστότης τῆς καρδίας.

* * * Ἐν μὲν τῇ εὐτυχίᾳ σου ἀπόικτα φίλους, ἐν δὲ
τῇ δυστυχίᾳ δοκίμαζε αὐτούς.